

รวมบทความย่อผลงานวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

กลุ่ม 4

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ปริญาตรี)

2 สิงหาคม 2564

ณ อาคาร 20 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยววัด สำหรับกลุ่ม Baby boomer จังหวัดอุบลราชธานี

Guidelines for Developing Temple tourism potential for the Baby boomer group
in Ubonratchathani Province

ยุพรพรรณ สมบูรณ์ศรี¹ วิชญ์ภาส ชาญฤทธิเสน² กุลวดี ละม้ายเงิน³ และ พิชชาภรณ์ ชากักดี⁴
Yupornpan Somboonsri¹ Witchaphat Chanritthisen² Kulvadee Lamaijeen³ and
Pitchaporn Chapakdee⁴

^{1, 2, 4}นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
³อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Tourism and Hospitality Management department Faculty of Humanities and Social Sciences
Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Baby boomer จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาศักยภาพทางการท่องเที่ยววัดสำหรับกลุ่ม Baby boomer จังหวัดอุบลราชธานี 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยววัดสำหรับกลุ่ม Baby boomer จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยววัดจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1. แหล่งท่องเที่ยววัดมหายานารามวรวิหาร วัดพระธาตุหนองบัว และวัดสิรินธรวรารามภูพร้าว มีศักยภาพที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจำนวนมากได้ 2. วัดมหายานารามวรวิหาร วัดพระธาตุหนองบัว และวัดสิรินธรวรารามภูพร้าว สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ และ 3. แนวทางการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยววัดสำหรับกลุ่ม Baby boomer จังหวัดอุบลราชธานี มีทั้งหมด 4 แนวทาง คือ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 2) ด้านการบริการเสริม 3) ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว 4) ด้านการคมนาคมภายในวัด

คำสำคัญ: การพัฒนา การท่องเที่ยววัด จังหวัดอุบลราชธานี นักท่องเที่ยวกลุ่ม Baby boomer

Abstract

This research is a quantitative research with the following objectives 1. To study the behavior of Baby boomer tourists in Ubon Ratchathani province 2. To study the potential of temple tourism for Baby boomer group in Ubon Ratchathani 3. To suggest guidelines for the development of temple tourism potential for Baby boomer Group, Ubon Ratchathani Province The sample group used in the quantitative research was 400 tourists who visited Ubon Ratchathani temples type of research used in the research was the satisfaction examiner. The results were found that 1. the tourist attractions of Maha Wanaram Worawihan temple, Phra That Nong Bua temple and Sirindhorn Wararam Phu Phao temple have a lot to do 2. Maha Wanaram Worawihan temple, Phra That Nong Bua temple and Sirindhorn Wararam Phu Phao can be developed into a tourist destination that is ready to serve tourists there are cultural tourists in Ubon Ratchathani province 2. can be developed into a tourist attraction that is available to tourists and 3. There are 4 guidelines for developing temple tourism potential for the Baby boomer group in Ubon Ratchathani Province: 1) Facilities 2) Ancillary services 3) Tourist service center 4) Transportation within the temple.

Keywords: Tourism Development, Temple Tourism, Ubon Ratchathani Province, Group of Tourists Baby boomer

แนวทางการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวริมแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี

Guidelines for the development of tourism routes along the Moon River

Ubon Ratchathani Province

อนุธิดา ปาสาบุดร¹ ปรานปริน ปริญญ์ เสียงเสนาะ² และ กุลวดี ละม้ายเงิน³

Anthida Pasaboot¹ Pranparin Sieangsana² and Kulvadee Lamaijeen³

^{1, 2}นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Tourism and Hospitality Management department Faculty of Humanities and Social Sciences

Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ 1) เพื่อศึกษาศักยภาพชุมชนท่องเที่ยวในการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวริมแม่น้ำมูลจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดทำเส้นทางท่องเที่ยวริมแม่น้ำมูล 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการท่องเที่ยวริมแม่น้ำมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ นักท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้นำชุมชน และประชาชน จำนวน 30 คน ในพื้นที่ริมแม่น้ำมูล 3 แหล่ง คือ วัดหลวง วัดสุปฏิญนารามวรวิหาร และหาดคูเต่า ในจังหวัดอุบลราชธานี การวิจัยพบว่า 1) ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความพร้อมในการดำเนินการท่องเที่ยว วัดหลวง วัดสุปฏิญนารามวรวิหาร และหาดคูเต่า 2) การมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเสนอแนะแนวทางการพัฒนาต่าง ๆ ในแหล่งท่องเที่ยว 3) แนวทางในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวริมแม่น้ำมูล มีทั้งหมด 4 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาความรู้ 2) การพัฒนาการมีส่วนร่วม 3) การพัฒนากิจกรรม และ 4) การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวริมแม่น้ำ

คำสำคัญ: การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ริมแม่น้ำมูล จังหวัดอุบลราชธานี

Abstract

The research is qualitative. The objectives of the research are: 1) To study the potential of the tourism community in the preparation of tourism routes along the Moon River Ubon Ratchathani Province 2) To study the participation of the community in the preparation of tourism routes along the Mun River and 3) To provide guidance on the development of tourism routes along the Mun River.

The samples group use in doing a qualitative research were tourists, government agencies, the private sector, community leaders, and 30 people in three areas of the Mun River, namely Wat Luang, Wat Supatnaram Worawihan and Khu Du Beach in Ubon Ratchathani Province, found that: 1) the tourism resources were readily available for conducting the Wat Luang tourism operation; 2) Participation between communities and related parties in providing information and recommendations on development in various tourist destinations. 3) Guidelines for the development of tourism routes along the Mun River. There are 3 approaches: 1) Knowledge Development 2) Development of participation 3) Activity Development and 4) Development of tourism routes.

Keyword: Development of Tourism Routes, Moon River, Ubonratchathani Province.

การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z:

กรณีศึกษา ชุมชนบ้านปะอ่าว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

Development of community-based tourism activities for Generation Z:

A Case Study of Ban Pa Ao Community, Muang District,

Ubon Ratchathani Province

ฝันวดี โสมอินทร์¹ นราทิพย์ พันธุ์ศรี² วิชชุดา ทองพรหม³ กุลวดี ละม้ายเงิน⁴

และ ชุติกานัญญ์ กาญจนพัฒน์⁵

Fanwadee Somin¹ Narathip Phansri² Wichuda Thongprom³ Kulvadee Lamajjeen⁴

and Chutikarn Kanjanaphat⁵

^{1,2,3,5}นักศึกษา สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

⁴อาจารย์ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยวและการบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Tourism and Hospitality Management department Faculty of Humanities and Social Sciences

Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z เพื่อพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับนักท่องเที่ยว generation 2) เพื่อศึกษาศักยภาพของกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับนักท่องเที่ยว Generation Z 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับนักท่องเที่ยว Generation Z : กรณีศึกษา ชุมชนบ้านปะอ่าว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ ภาควิชาที่เกี่ยวข้องด้านการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ชุมชนบ้านปะอ่าว อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชนและผู้นำกิจกรรม ภาครัฐ ภาคเอกชน และนักท่องเที่ยวที่เคยทำกิจกรรมภายในชุมชนบ้านปะอ่าว มีผลการวิจัยดังนี้ 1) พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z เป็นวัยที่ต้องการอิสระในการเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยวต้องสามารถเดินทางคนเดียวได้ อย่่างไรก็ตามก็ยังต้องการความสะดวกสบายอยู่ และยังให้ความสำคัญกับ Social Media ซึ่งมีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยวของ Generation Z 2) ชุมชนบ้านปะอ่าวมีศักยภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติที่มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ยังมีขาดกระบวนการจัดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้ตอบสนองต่อนักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z 3) ชุมชนสามารถพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนสำหรับนักท่องเที่ยว Generation Z มีทั้งหมด 8 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 2) การพัฒนานักเล่าเรื่อง 3) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชน 4) การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว 5) การสร้างความร่วมมือเครือข่ายทางการท่องเที่ยว 6) การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก 7) การพัฒนาด้านความปลอดภัย 8) การประชาสัมพันธ์

คำสำคัญ: การพัฒนา การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชน การท่องเที่ยวโดยชุมชน ศักยภาพของชุมชน
นักท่องเที่ยวกลุ่ม Generation Z

Abstract

This research is a quantitative. The objectives of the research are: 1) To study the behavior of Generation Z tourists to develop community tourism activities for generation tourists. 2) To study the potential of community tourism activities for Generation Z tourists. 3) To recommend the development of community tourism activities for Generation Z tourists: a case study of Ban Pa Ao community, Muang District, Ubon Ratchathani Province.

The sample group used in the qualitative research were partners involved in the development of community tourism activities. Ban Pa Ao Community, Muang District, Ubon Ratchathani Province, 30 people. The research tool was a semi-structured interview with community and activist leaders, the public sector, the private sector, and tourists who had previously performed activities within the Ban Pa Ao community. The research results are as follows. 1) Travel behavior of Generation Z tourists is an age who wants freedom of travel. Tourist attractions must be able to travel alone. However, it still needs to be comfortable. And also focus on social media, which affects gen z travel. 2) Ban Prao community has the potential for natural resources that are outstanding and unique. But still lacking a process for organizing tourism activities in response to Generation Z tourists. 3) Communities can develop community-based tourism activities for Generation Z tourists. There are a total of 8 ways: 1) Capacity development of tourism personnel 2) Development of storytellers 3) Community product development 4) Tourism activity development 5) Tourism network cooperation 6) Development of public utilities and infrastructure Facilitate 7) Development of safety 8) Public relations

Keywords: Development, Community-based Tourism Management, Community tourism, Community Potential, Tourists of the Generation Z

**อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในนิทาน ตำนาน และภูมินามประจำถิ่น
ของชาวกูย : กรณีศึกษา ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี**

Cultural identity in tales, legends and local names of Kui people : a case study of
Takao Subdistrict, Nam Khun District, Ubon Ratchathani Province

ธนพล สูดายงค์¹ และ อุษาวดี วรรณประภา²

Thanapolne Sudayongk¹, Usavadee wannaprapha²

¹นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี / Email: Thanapee333@gmail.com

²อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ได้นำเสนอให้อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในนิทาน ตำนาน และภูมินามประจำถิ่นของชาวกูย ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยมีความมุ่งหมายของการวิจัย 2 ประการคือ 1) เพื่อรวบรวมและจัดจำแนกประเภทนิทาน ตำนานและภูมินามประจำถิ่นของชาวกูย ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อวิเคราะห์อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในนิทาน ตำนาน และภูมินามประจำถิ่นของชาวกูย ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามและข้อมูลเอกสารเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แนวคิดหลักคือแนวคิด อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยสามารถรวบรวมได้ 94 สำนวน ซึ่งจัดจำแนกนิทาน ตำนานและภูมินามออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ 1) นิทาน ตำนานและภูมินามที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายเหตุจำนวน 41 สำนวน 2) นิทาน ตำนานและภูมินามที่เกี่ยวข้องกับคติธรรมคำสอน จำนวน 6 สำนวน 3) นิทาน ตำนานและภูมินามที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ จำนวน 35 สำนวน 4) นิทานตำนานและภูมินามที่เกี่ยวข้องกับสตรี จำนวน 1 สำนวน 5) นิทาน ตำนานและภูมินามที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ จำนวน 5 สำนวน 6) นิทาน ตำนานและภูมินามเฉพาะถิ่น จำนวน 6 สำนวน ในส่วนของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมในนิทาน ตำนาน และภูมินามประจำถิ่นของชาวกูย ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1. อัตลักษณ์ด้านความเชื่อ ประเพณีและพิธีกรรม ได้แก่ 1) ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับช้าง 2) ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับผี 3) ความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมต่าง ๆ 2. อัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตความเป็นอยู่ 1) ด้านการทำมาหากิน 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือน 3. อัตลักษณ์ด้านภาษาและตัวอักษร 4. อัตลักษณ์ด้านการแต่งกาย ซึ่งนิทาน ตำนานและภูมินามนั้นแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องราวเหล่านี้ที่มีบทบาท หน้าที่ต่อกลุ่มชาติพันธุ์กูยในพื้นที่ตำบลตาเกา อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี ได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม นิทาน ตำนานและภูมินามประจำถิ่น ชาวกูย

การนำเสนอมิติพื้นที่ในกวีนิพนธ์ เรื่องนครคนนอก ของพลั้ง เพียงพิรุฬห์

Cultural identity in tales, legends and local names of Kui people: a case study of
Takao Subdistrict, Nam Khun District, Ubon Ratchathani Province

นิลาวัลย์ ก้อนแก้ว¹ และ กอบชัย รัฐอุบล²

Nilawan Konkaew¹ and Kopchai Ratubon²

¹นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี / Email: Parakron@hotmail.co.th

²อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง การนำเสนอมิติพื้นที่ในกวีนิพนธ์ เรื่องนครคนนอก ของพลั้ง เพียงพิรุฬห์ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยประการแรกโดยมุ่งศึกษากลวิธีการใช้ภาษาที่ปรากฏในกวี และวัตถุประสงค์ประการที่สอง เพื่อศึกษาการนำเสนอมิติพื้นที่ที่ปรากฏในกวีนิพนธ์ การวิจัยในเรื่องนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบแนวคิดหลักคือเรื่องความหมายของพื้นที่และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) ผลการวิจัยพบว่า ความหมายของเรื่องพื้นที่สามารถจำแนกประเภทตามความหมายของลักษณะของพื้นที่ได้แก่ พื้นที่ทางธรรมชาติ หรือพื้นที่ทางกายภาพ (Natural or Physical space) พื้นที่ทางจิตใจหรือพื้นที่ทางจิตวิญญาณ (Mental Space) และพื้นที่ทางสังคม (Social Space) ซึ่งการให้ความหมายในตัวบทได้ให้ความหมายตามบริบททางวรรณกรรมที่ถ่ายทอดออกมาผ่านกวีนิพนธ์โดยได้อธิบายเรื่องราววิถีชีวิตที่ดำเนินไปตามสถานการณ์ของทุกแง่มุมในสังคม ทั้งนี้กวีได้นำเสนอสภาพชีวิตของคนหลากหลายประเภท ความหลากหลายของผู้คนสังคมที่รวมกันในสังคมยุคสมัยบริโภคนิยมในสังคมปัจจุบัน นั่นคือการรักษาคุณค่าทางจิตวิญญาณให้คงอยู่ท่ามกลางความผันผวนในกระแสบริโภคนิยม

คำสำคัญ: กวีนิพนธ์ พื้นที่

**การศึกษาองค์ประกอบและหลักธรรมคำสอนที่อยู่ในพิธีกรรมพุทธานิเชกฉบับวัดทุ่งเศรษฐี
ตำบลหัวเรือ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี**

A study of the elements and doctrines of the Phutthapisek ceremony at Thung Setthi
Temple, Hua Ruea Subdistrict, Mueang District, Ubon Ratchathani

ภิญโญ พรหมสวัสดิ์¹ อนันตยา งามพันธ์² และ กิตติราช พงษ์เฉลียว³

Pinyo Promsawat¹ Anantaya Ngamphan² and Kittirat Pongchaliew³

^{1,2}นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี / Email: Parakron@hotmail.co.th

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University

Email: Kitirach-pong@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางพิธีกรรมของพิธีพุทธานิเชก วัดป่าทุ่งเศรษฐี ตำบลหัวเรือ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาคำสอนที่อยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ในพิธีกรรมพุทธานิเชก วัดป่าทุ่งเศรษฐี ตำบลหัวเรือ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

ผลการวิจัยพบว่า 1) สามารถแบ่งองค์ประกอบของพิธีกรรมพุทธานิเชกได้เป็น 2 รูปแบบคือ 1.1) องค์ประกอบภายนอก หมายถึง ส่วนประกอบที่สามารถจับต้องได้ และ 1.2) องค์ประกอบภายในหมายถึง ส่วนประกอบที่ไม่สามารถจับต้องได้ 2) สามารถแบ่งประเภทคำสอนในพิธีกรรมได้เป็น 2 ประเภท คือคำสอนที่เป็น “เนยยัตถะ” และ “นิตัตถะ” สรุปได้ว่าการศึกษานี้ทำให้เห็นถึงวรรณกรรมคำสอนและการใช้สัญลักษณ์ที่แฝงอยู่ในพิธีกรรม ตลอดจนความเชื่อ วัฒนธรรม และทัศนคติ โดยวัดทุ่งเศรษฐีนั้นได้ใช้ความเชื่อที่เกิดจากการผสมผสานโดยเน้นการให้ผู้ที่มาร่วมพิธีได้เกิดการเรียนรู้แบบพุทธิปัญญา เพื่อที่จะได้นำเอาหลักธรรมคำสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน นับได้ว่าเป็นอีกหนึ่งพิธีกรรมที่แฝงไปด้วยคติธรรมและกุศโลบายที่เหมาะสมต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

คำสำคัญ: พิธีกรรม พุทธานิเชก องค์ประกอบทางพิธีกรรม หลักธรรมคำสอน

รูปแบบการเตรียมความพร้อมการจัดสรรพื้นที่ว่างสร้างอาหาร ชุมชนบ้านค่านางรวาย หมู่ที่ 10 ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี”

The patterns of preparation for allocation of space to create food Ban Kham Nang
Ruay Community, Moo 10, Kham Nam Zap Subdistrict, Warin Chamrap District, Ubon
Ratchathani Province

จิราภา ไชยโคตร¹ วัฒนา จันลา² และ กาญจนา ชินนาค³

Jirapa Chaiyakhot¹ Wattana Chala² and Kanjana Chinnak³

^{1,2}นักศึกษา หลักสูตรการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: std.61123610115@ubru.at.th และ std.61123610108@ubru.ac.th

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์และอาจารย์ประจำ หลักสูตรการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: kanjana.c@ubru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ศึกษารูปแบบการเตรียมความพร้อมการจัดสรรพื้นที่ว่างสร้างอาหาร กระบวนการเรียนรู้มีส่วนร่วมในการจัดสรรพื้นที่ว่างสร้างอาหารในระดับครอบครัวและชุมชน และสร้างต้นแบบพื้นที่ในรูปแบบการจัดสรรพื้นที่ว่างสร้างอาหารบ้านค่านางรวายหมู่ที่ 10 ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผู้ศึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากตัวแทนครัวเรือน จำนวน 20 ครัวเรือน ขอบเขตพื้นที่ชุมชนบ้านค่านางรวาย หมู่ที่ 10 ตำบลค่าน้ำแซบ อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ระยะเวลา เดือนเมษายน – กรกฎาคม 2564 เครื่องมือที่ใช้ แบบสัมภาษณ์ สังเกต การประชุมกลุ่มย่อย และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติอย่างง่ายร้อยละและการอธิบายแบบพรรณนาความ

ผลจากวิจัยพบว่า โครงการเตรียมความพร้อมการจัดสรรพื้นที่ว่างสร้างอาหารดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ PDCA (เตรียมการ ดำเนินการ ติดตามประเมินผล และการปรับปรุง) มีการเตรียมพร้อมของชุมชนและบุคคลอย่างมีส่วนร่วมในการสำรวจ ค้นหาปัญหา กำหนดแนวทางการแก้ปัญหาผ่านการประชุมและความเห็นชอบของชุมชนและร่วมทำกิจกรรม มีเตรียมวิทยากร ขั้นตอนของกิจกรรมมีฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ในการสร้างพื้นที่ว่างสร้างอาหารเพื่อสร้างความมั่นคงในชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทั้งในระดับพื้นฐานและปฏิบัติการในครัวเรือน และฝึกปฏิบัติการทำปุ๋ยจากขยะเปียกในครัวเรือน การสร้างปลูกผักสวนครัวในพื้นที่โรงเรียนและการปลูกผักกระยะสั้น การติดตามประเมินผลโครงการพบว่า ชุมชนบ้านค่านางรวาย จำนวน 20 ครัวเรือน ได้รับการรับความรู้ในการจัดพื้นที่ว่างภายในครัวเรือนและชุมชนในการสร้างอาหารลดรายจ่าย มีการปลูกผักสวนครัวระยะสั้นและสมุนไพรจำนวน 10 อย่างในพื้นที่ว่างครัวเรือน และการใช้ประโยชน์จากขยะเปียกในครัวเรือนให้เกิดประโยชน์เป็นปุ๋ยในครัวเรือน ลดค่าใช้จ่ายสามารถพึ่งตนเองได้ และกระบวนการที่ทำให้เกิดผลสำเร็จที่สามารถสร้างต้นแบบกิจกรรมพื้นที่ว่างสร้างอาหารในชุมชน ประกอบไปด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ บุคคล ผู้นำมีความเข้มแข็ง มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม มีความสามัคคีกัน ความเป็น

เครือข่าย และเห็นประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทำได้ง่าย ระยะเวลาสั้น ไม่ซับซ้อน เนื่องจากมีพื้นฐานการเป็นเกษตรกรอยู่แล้ว ไม่ต้องมีต้นทุนสูงและสามารถทำเอง ภายในครัวเรือนและใช้พื้นที่ว่างในบ้านได้ ส่วนปัจจัยภายนอกได้แก่ การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก เทศบาลตำบลค่าน้ำแซบ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอวารินชำราบที่มีความต่อเนื่อง และมีความเชื่อมั่นต่อบุคลากรของหน่วยงาน

คำสำคัญ: หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พื้นที่ว่างสร้างอาหาร ชุมชนต้นแบบ

การบรรเลงพิณอีสานของคุณพ่อบุญมา เขาวง*

Isan Phin Playing Style by Bunma Khaowong

นพกรณ์ ทองคุณ¹ นายณัฐพงษ์ ศิริลาภ² นิสิต ภาคบุบผา³

Noppakorn Thongkun¹ Nuttapong Sirilap² and Nisit Phakbubpha³

^{1,2}นักศึกษา สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: noppinca13421@gmail.com และ nuttapong150989@gmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: nisit.p1972@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัย เรื่อง การบรรเลงพิณอีสานของคุณพ่อบุญมา เขาวง มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการบรรเลงพิณอีสานของคุณพ่อบุญมา เขาวง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและภาคสนาม โดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัย พบว่า

คุณพ่อบุญมา เขาวง เป็นศิลปินพื้นบ้านอีสาน ที่มีวิธีการบรรเลงและการใช้พิณอีสานที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เป็นที่ยอมรับของนักดนตรีพื้นบ้านอีสาน พิณอีสาน มี 3 สาย ทำจากแก่นไม้แคนหรือไม้ตะเคียน กะโหลกและคอเป็นไม้ชิ้นเดียวกัน มีคอนแทคหรือตัวรับเสียงติดอยู่ที่กะโหลก มีชั้นเสียง 9 ชั้น ทำจากไม้ใผ่ทำให้มีเสียงนุ่มนวล สายพิณทำจากสายลวดเบรกรัดจักรยาน ไม้ดีดทำจากพลาสติกเป็นรูปสามเหลี่ยม มีการใช้เครื่องแต่งเสียง (เสียง Delay) การเรียบเรียงลายพิณอีสาน ได้แก่ การบรรเลงทำนองหลักตามด้วยการพัฒนาทำนอง มีการเล่นทำนองซ้ำเดิม และการใช้มือขวาดีดขึ้นลงอย่างสม่ำเสมอตามจังหวะของเพลง วิธีการบรรเลงลายพิณอีสาน ได้แก่ มีการตั้งสายพิณเป็น คู่ 5 เพอร์เฟค เสียง ลา(A) กับ มี(E) แต่สามารถเล่นได้ทั้งบันไดเสียง A ไมเนอร์ D ไมเนอร์ และ G เมเจอร์ และมีการปรับย้ายขึ้นเสียงเพื่อให้ได้เสียงตามที่ต้องการ มีการใช้ทักษะการบรรเลงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ การดีดลง การดีดสลับขึ้น-ลง การดีดดัน การดีดควบ การดีดแล้วการดีดสะบัดนิ้ว การดีดกรอ การดีดจก การดีดยั้งสาย การพรมนิ้ว

คำสำคัญ: การบรรเลง พิณอีสาน คุณพ่อบุญมา เขาวง

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย เรื่อง ศิลปินพื้นบ้านอีสาน คุณพ่อบุญมา เขาวง

Abstract

The research article entitled “Isan Phin playing style by Mr. Boonma Khaowong” was aimed to study the Phin playing style by Mr.Boonma Khaowong. This qualitative research was conducted by collecting data from document and filed study using observation form, an interview and an in-depth interview to obtain data from the informants. The research results were as follows.

Bunma Khaowong is an Isan local artist with outstanding uniqueness of Isan Phin playing style recognized by Isan folk musicians. Isan Phin has 3 strings made from Kaen wood or Takian wood. The body and the neck are made from the same type of wood. There is a contact or sound receiver attached at the body with 9 sound scales. As being made from bamboo, it produces soft sound. Phin strings were made from bicycle brake line, a triangular-shaped pick for pulling strings was made from plastic. Delay sound and Phin songs arrangement included playing by applying the melody, playing by repeating the same melody and pulling string up and down alternately using right hand along the rhythm of songs. Isan Phin songs are played by setting 5 pairs of strings, perfecting la (A) and me (E). However, the notes Am, Dm and G are able to be played as well. In addition, the melody notes are tuned and changed to make sounds as needed. The identically unique skills are applied for playing the instrument such as pulling down, pulling up-down, pulling up-down together, sweeping finger, picking and Trill.

Keywords: playing style, Isan Phin, Bunma Khaowong

**ดนตรีและการแสดงในประเพณีบุญบั้งไฟ
ตำบลโคกสะอาด อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี***

Music and Performance in Rocket Festival of Kok Sa Ard Sub District,
Namkhun District, Ubonratchathani

ชลดา พิมพิไชย¹ ผึ้งฝน คำฝอย² และ นิสิต ภาคบุบผา³

Chonlada Phimchai¹ Phuengfon Khamphui² and Nisit Phakbubpha³

^{1,2}นักศึกษา สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: Chonladaphimchai442@gmail.com และ Phuengfonkhamphui4679@gmail.com

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: nisit.p1972@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัย เรื่อง ดนตรีและการแสดงในประเพณีบุญบั้งไฟ ตำบลโคกสะอาด อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพัฒนาการของดนตรีและการแสดงในประเพณีบุญบั้งไฟ ตำบลโคกสะอาด อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและภาคสนาม โดยใช้แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

ประเพณีบุญบั้งไฟ ตำบลโคกสะอาด อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี ในยุคเริ่มต้นนั้น ไม่มีการฟ้อนรำที่เป็นริ้วขบวน แต่จะรวมกลุ่มกันตีกลองต๋มเป็นจังหวะแล้วแห่ไปรอบหมู่บ้าน ต่อมาในยุคพัฒนาจึงจัดขบวนแห่ด้วยวงกลองยาวประกอบการฟ้อนรำเพื่อสร้างสีสันและความสวยงาม มีแต่งกายด้วยชุดที่หามาเองแล้วจึงพัฒนาการแต่งกายให้มีสีสันสดใส เพิ่มจำนวนผู้แสดงมากขึ้น และมีจัดรูปแบบการแสดงที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การละเล่นพื้นบ้านอีสาน และเครื่องมือประกอบอาชีพของชาวอีสาน เป็นต้น และในยุคปัจจุบัน งานบุญประเพณีต่าง ๆ นิยมใช้วงดนตรีจากรถแห่ จึงใช้รถแห่บรรเลงดนตรีแทนวงกลองยาว และยังมีขบวนฟ้อนรำประกอบในขบวนแห่เช่นเดิม

คำสำคัญ: ดนตรี การแสดง ประเพณีบุญบั้งไฟ

*บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัย เรื่อง ประเพณีบุญบั้งไฟตำบลโคกสะอาด อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดอุบลราชธานี

Abstract

The research article entitled “Music and performance in Rocket Festival of Kok Sa Ard Sub District, Nam Khun District, Ubonratchathani Province” was aimed to study the development of music and performance in Rocket Festival of Kok Sa Ard Sub District, Nam Khun District, Ubonratchathani Province. This research is the qualitative research in which the data was obtained from related documents and field study using observation, interview and in-depth interview with the informants. The results of the research were as follows.

Rocket Festival of Kok Sa Ard Subdistrict, Nam Khun District, Ubonratchathani province was initially held without a parade of folk dance but the villagers gathered and played the Klong Tum while having a parade around the village. Later, the parade was featured with long-drum music band and folk dance in order to enhance color and beauty. Villagers dressed up normally and later changed their costumes to be colorful. The number of performers increased and there were shows that identify their local uniqueness such as folk plays and local Isan tools for living lives. In the present age, a live band on a truck is popularly found in merit making events. The live-band trucks has replaced tge long-drum music band for playing the music. However, folk dance parade is remained performed along with the music in the event.

Keywords: Music, performance, rocket festival

Learning English through COVID-19 News

Rungthiwaphorn Kunphorn Jittra Mutawan Jarunee Anupan
and Suchada Chaiwiwattrakul

English department Faculty of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat University

Abstract

COVID-19 has been spread around the world since December. All media have presented information about COVID-19; online media, language in this context is interesting to explore. The aim of this self-study is to find words frequently found in COVID-19 English news on three of credible online news sites: Bangkok Post (Thailand), NHK World News (Japan) and CNN International (US). Apart from meanings of these words from each online news site, in particular, it examines sentence structures used in the news. The data were collected by searching 10 headlines of COVID-19 English news in each online news site (30 headline news in total) during August, 2020. The data were ranked with meanings both in English and in Thai. In addition, the researcher has studied types of sentence structure. The results showed that the most frequently found on every site is the word 'case'. Obviously, Bangkok Post uses more repetitive words than CNN International and NHK World News. For sentence structures, all sentence types were commonly found; however, majority was a simple sentence due to its reader oriented in nature. This study also suggests for learners who like reading English news and would like to improve English skills. Choosing English news from the online news site which uses various words, phrases, sentence structures to get more vocabularies and help improving reading and writing skills.

Keywords: Self-Study, Learning English, Online News About COVID-19

Student's Self-perception of 21st Century Skills Through Project-based Learning in Drama Class

Sayan Mingmoon Jarunee Anupan Songpon Intasian and Chonchaya Sonchai

Ubon Ratchathani Rajabhat University and Ubon Ratchathani University

English department Faculty of Humanities and Social Sciences Ubon Ratchathani Rajabhat University

Abstract

Learning English through Drama is a selective course provided for Year 3 students by English Program, Humanities and Social Sciences, Ubon Ratchathani Rajabhat University. Project-based learning (PBL) was applied in the course in order to promote 21st century skills. The skills are considered as soft skills which are very important to the students' future careers. Questionnaires for students' self-perception towards the target skills were research instruments. They were administered to 152 students enrolling in the course in academic year 2/2018. The questions activity logs showed students have practiced along the course for the 21st century skills: collaboration, communication, creativity, and critical thinking skills. In addition, from the students' perception, they indicated that they have gained all skills in high level (3.34-5.00) and the average value was 4.34 at high level. The highest scores for the skills gained in the student consideration were collaboration skills (4.65), communication skills (4.41), creativity skills (4.30) and critical thinking skills (4.00), respectively. The results implied project-based learning in drama class promoted 21st century skills in students' perspectives.

การศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ “โคก หนอง นา โมเดล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี

A study of the motivation affecting the decision to participate in the project

"Kok Nong Na Model" Warin Chamrap District Ubon Ratchathani Province

ชลธิดา ปุยฝ้าย¹ มนัสนันท์ อำพันธ์² และ อานันท์ ทาปทา³

Chontida Puyfai¹ Manasanan Ampun² and Anan Thabtha³

^{1,2}นักศึกษาลัทธิการพัฒนารวมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

E-mail: std.61123610118@ubru.at.th และ std.61123610125@ubru.at.th

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์และอาจารย์ประจำ หลักสูตรการพัฒนารวมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ โคก หนอง นา โมเดล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้เข้าร่วมโครงการ โคก หนอง นา โมเดล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ จากตัวแทนครัวเรือนผู้เข้าร่วมโครงการฯ จากจำนวนทั้งหมด 14 ตำบล 49 หมู่บ้าน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ขนาดพื้นที่ 1 ไร่ และ 3 ไร่ จำนวน 22 ครัวเรือน ระยะเวลาเดือนเมษายน – กรกฎาคม 2564 เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ การสังเกต การสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพและการอธิบายแบบพรรณนาความ

ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของเจ้าของแปลงส่วนใหญ่ในการเข้าร่วมโครงการโคกหนองนาโมเดลในเขตอำเภอวารินชำราบจะมีขนาด 1 ไร่ เนื่องจากข้อจำกัดของพื้นที่ การเข้าถึงพื้นที่ รวมทั้งความสามารถในการบริหารจัดการในพื้นที่ขนาดเล็ก ส่วนปัจจัยและแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ โคก หนอง นา โมเดล นั้นเกิดจากแรงจูงใจในการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต ตามแนวพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 และรัชกาลที่ 10 ด้านการบริหารจัดการน้ำและดิน และต้องการพัฒนาพื้นที่ว่างของตนเองให้เกิดประโยชน์ เป็นแหล่งสร้างอาหาร สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้กับครัวเรือน ทั้งยังต้องการสร้างอาชีพ สร้างกิจกรรมให้กับตนเองหลังจากที่เกษียณอายุงานราชการ รวมทั้งมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมโครงการ โคก หนอง นา โมเดล มาจากปัจจัยที่สำคัญคือ 1) ปัจจัยด้านทุนและแรงงาน เนื่องจากได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐในการขุดสระ คลองปรับเปลี่ยนหน้าดิน แรงงานคน เครื่องจักรและเทคโนโลยีต่าง ๆ 2) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากสถานการณ์แพร่กระจายของเชื้อโคโรนาโควิด-19 ประชาชนประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจจึงมีความต้องการกลับมาสร้างอาชีพในพื้นที่ของตน 3) ปัจจัยด้านอาชีพและการดำรงชีวิต เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกร มีทักษะในด้านการเกษตร และมีความเชื่อมั่นในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โคกหนองนาโมเดลสามารถนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคต โดยการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ผสมผสานภูมิปัญญาพื้นที่อย่างสอดคล้องกับทรัพยากรในพื้นที่ของตน สำหรับความคาดหวังของเจ้าของแปลงโคกหนองนาโมเดล ในการพัฒนาพื้นที่ได้แก่ ต้องการให้เป็นศูนย์เรียนรู้

ต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง เป็นพื้นที่ต้นแบบในการสร้างความมั่นคงในด้านแหล่งอาหาร อาชีพ และรายได้ให้กับคนในชุมชนและหมู่บ้านใกล้เคียง เป็นพื้นที่ตัวอย่างในการใช้ชีวิตที่มีวินัยและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง และเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการพื้นที่ดินเพื่อเกษตรหรือการบริหารจัดการน้ำเพื่อเพียงพอโดยการใช้อยู่ประโยชน์ในพื้นที่ของตนเอง ข้อเสนอแนะทางภาครัฐสนับสนุนความรู้เรื่องของการวิเคราะห์ดินและแร่ธาตุของดิน พันธุ์พืช และมีเจ้าหน้าที่นักพัฒนาพื้นที่ต้นแบบ (นพต.) คอยประสานและแนะนำในการบริหารจัดการตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง รวมทั้งต้องการให้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรต่อไป

คำสำคัญ: แรงจูงใจ โศก หนอง นา โมเดล ปัจจัยที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ

การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าทางการตลาด กลุ่มวิสาหกิจไข่เค็มบ้านสร้างทราย

หมู่ที่ 2 ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

Product development to create market value Salted Egg Enterprise Group
Ban Sang Sai, Mou 2, Pathum Subdistrict, Mueang Ubon Ratchathani District
Ubon Ratchathani Province

จุฬาลักษณ์ ปิ่นทวงศ์¹ ฐาปนี สมควร² และ ภาณุเดช เพียรความสุข³

Julalak Pintawon¹ Thapanee Somkhuan² Pnaudech Pienkwamsuk³

^{1,2}นักศึกษาลัทธิศาสตร์ การพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: std.61123610116@ubru.ac.th และ std.61123610119@ubru.ac.th

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์และอาจารย์ประจำ หลักสูตรการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Email: ppdech@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการของกลุ่มวิสาหกิจไข่เค็ม บ้านสร้างทราย และเพื่อพัฒนามูลค่าทางการตลาด (ผลิตภัณฑ์ ตรายผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการตลาด) กลุ่มวิสาหกิจไข่เค็ม บ้านสร้างทราย หมู่ที่ 2 ตำบลปทุม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 14 คน ระยะเวลา เดือนเมษายน – กรกฎาคม 2564 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่มแบบสังเกต รวมทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลเชิงคุณภาพและการอธิบายแบบเชิงพรรณนาความ

ผลจากวิจัยพบว่า ปัญหาและความต้องการของกลุ่มมีดังนี้ สมาชิกมีจำนวนน้อย ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ยังไม่มีช่องทางการตลาดที่หลากหลาย ดังนั้นศึกษาจึงได้มีส่วนร่วมกับพื้นที่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ชุมชนและกลุ่มวิสาหกิจไข่เค็ม เพื่อวางแผนแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตรายผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการตลาด โดยได้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ PDCA (เตรียมการ ดำเนินการ ติดตาม ประเมินผล และการปรับปรุง) โดยมีกิจกรรมดังต่อไปนี้ 1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ไข่เค็มที่ถูกสุขอนามัย การอบรมเชิงปฏิบัติเพื่อสร้างความเข้าใจกระบวนการผลิตไข่เค็มเพื่อสุขภาพ และขยายกลุ่มสมาชิก 2) ตรายผลิตภัณฑ์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ของกลุ่มจำนวน 1 รูปแบบ โดยนำจุดเด่นคือ รสชาติอร่อย ไม่เค็มมาก ลูกใหญ่ ไข่แดง ความมัน มาเป็นสโลแกน 3) บรรจุภัณฑ์ เพิ่มบรรจุภัณฑ์ที่มีความแข็งแรงและโดดเด่น และ 4) ช่องทางการตลาด เพิ่มช่องทางการตลาดทั้งสื่อออนไลน์ facebook Line และเพิ่มช่องทางตลาดในพื้นที่ ได้แก่ ร้านขายของฝากของที่ระลึก ร้านค้าชุมชน เป็นต้น ผลจากการศึกษาพบว่าได้สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของสมาชิกภายในกลุ่มในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตรายผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการตลาด ให้ผลิตภัณฑ์มีมาตรฐาน ตรายผลิตภัณฑ์มีความทันสมัยมากขึ้น ดึงดูดผู้บริโภค และมีบรรจุภัณฑ์ใหม่มีความน่าสนใจมากขึ้น และสร้างช่องทางการตลาดออนไลน์และตลาดในพื้นที่มากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ตรายผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และช่องทางการตลาด